

vroege lente

waar halfvergaan de blaren slapen
en wij gebarsten en door maden aangetast
de eikels rapen wijken
op het begroeide duin de sparrenkruinen
uiteen voor beenderbleke berken

groenig doorgroefde eikenschors
en gladde stramme beukenstammen werken
zich breekbaar zwart en fier omhoog in droge
lijkbleek en rooddoorschoten vrieslucht
en onder onze voeten knakken
als knoken de dode takken

van zaad verlaten wacht de aarde
op een bevroren nacht , verlamd
en de verboden vlammen
van februari

toch priemen door het dorre gras
en nagebleven vlekken witte
sneeuw de eerste primulas
van deze eeuw

krassen verstoorde kraaien ijselijk
dan zwijgt de stilte als vermoord
wachtend op zomerhitte
en het laatste woord